

[Finansministeren.]

ved, at de gør alt, hvad de kan, for at klare de opgaver, der bliver stillet dem. Jeg er da også i den heldige situation, at jeg kan svare netop på dette spørgsmål, for departementschef Gersmann fortalte mig i går, at man er i stand til allerede den 15. januar at komme med en skitse til en detailoms. Jeg synes, det er en flot præstation af tolddepartementet. Selve forslaget kan ikke være udarbejdet, som det tidligere er meddelt i udvalget, førend i maj måned. Jeg er altså ked af de bemærkninger, der er faldet, og jeg synes, at jeg på embedsmændenes vegne må påtale det, for det er et meget stort arbejde, de udfører. Egentlig synes jeg også — jeg ved ikke, om jeg har lov til at blande mig i det, men det er i hvert fald mit indtryk fra den korte tid, jeg har været finansminister — at der er et eller andet galt i, at når der er mange udvalg i gang samtidig, stilles der en masse spørgsmål fra udvalgene, og det er den samme lille kreds af embedsmænd, der skal klare tingene. Der er i hvert fald noget, som vi må kigge på.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var synes jeg, ved at vende tilbage til en lidt mere gammeldags konservativ indstilling, end man egentlig kunne vente. Det er dette med overadministration, der kommer frem hele tiden, og det ærede medlem fik det igen til at lyde, som om regeringen ikke gør noget, vi planlægger ikke, og vi ser ikke på, hvad tingene koster. Det er jo helt forkert. Det tager nemlig tid at planlægge; det er ikke noget, man kan gøre fra den ene dag til den anden. Der er jo arbejdet — det ved alle både i finansministeriet og i økonomiministeriet — af nogle få, for få, embedsmænd med hele problemet om planlægning, og man kan ikke gennemføre disse omfattende arbejder fra den ene dag til den anden; det er virkelig noget, der tager tid, og det kan ikke nytte, at man bliver ved med at kritisere og siger, at regeringen ikke gør noget ved det. Nu taler man om overadministration, men samtidig er der jo netop taget fat på denne opgave igennem det nye administrationsråd. Er det egentlig helt rimeligt med denne kritik, samtidig med at man har lavet dette nye administrationsråd med Kampmann som formand? Rådet har jo

allerede præsteret en vis indsats, det kan man vel ikke komme udenom. Jeg kan ikke personligt bedømme det, der er sket, men jeg har det indtryk, at der er virkelig vilje hos dette administrationsråd og den minister, som har det område, til at tage fat på spørgsmålet om statens administration, rationalisering, personaleproblemer o. s. v., og arbejdet er jo gået i gang. Hvorfor så stå her i dag i denne debat og kritisere på denne måde? At man på lidt længere sigt kan klare disse ting, og at de skal klare, det er jeg da helt enig i, og det tror jeg alle er. I øvrigt synes jeg også her, at embedsmændene kan føle sig lidt brøstholdne, for hvis man sammenligner de forhold, embedsmændene arbejder under, f. eks. lokalemæssigt, med, hvad der kræves af lokaler i de private virksomheder, som det ærede medlem hr. Poul Møller er så stærk en tilhænger af, er der jo stor forskel; man ville slet ikke tillade private at arbejde under forhold som dem, mange embedsmænd må arbejde under. Jeg synes altså, at det ærede medlem hr. Poul Møller stiller tingene lidt for skarpt op og lidt mere gammeldags — jeg kan godt sige lidt mere reaktionært — end det er nødvendigt.

Hvad efterspørgselen i samfundet angår, har jeg jo netop sagt det, det ærede medlem hr. Poul Møller prøver på at tvinge mig til at sige. Der er slet ingen grund til at tvinge mig, for hvis man læser artiklen ordentligt, vil man se, at jeg netop har sagt det, det ærede medlem hr. Poul Møller mener jeg burde sige, nemlig at alle har et ansvar for den pengemæssige og den indkomstpolitiske udvikling. Det er, hvad jeg har sagt på det møde. Jeg har også sagt til lønmodtagerne, at de har deres del af ansvaret, men jeg har føjet det til, som jeg altid har sagt, at det ikke kan nytte noget, at man udelukkende vil lægge ansvaret på lønmodtagerne; det går ikke. Der må andre med i det billede, når der skal føres indkomstpolitik.

Ministeren for Grønland: (*Carl P. Jensen*): Jeg skal ikke forlænge debatten om det problem, der blev rejst før; men det er selvfølgelig meget morsomt — det er formentlig møntet på radiolytterne — når det ærede medlem står her og siger, at jeg hellere skulle høre efter, hvad det ærede medlem sagde, i